Karta Praw Dziecka – Pacjenta

Wszystkie poniższe prawa dotyczą dziecka od pierwszych chwil życia.

Europejska Karta Praw Dziecka w szpitalu

1. Dzieci powinny być przyjmowane do szpitala tylko wtedy, kiedy leczenie nie może być prowadzone w domu, pod opieką Poradni lub na oddziale dziennym.
2. Powinny mieć prawo do tego, aby cały czas przebywali razem z nimi w szpitalu Rodzice lub Opiekunowie. Nie powinno być żadnych ograniczeń dla osób odwiedzających – bez względu na wiek Dziecka.
3. Rodzicom należy stwarzać warunki pobytu w szpitalu razem z Dzieckiem, należy ich zachęcać i pomagać im w pozostawaniu przy Dziecku. Pobyt Rodziców nie powinien narażać ich na dodatkowe koszty lub utratę zarobków. Aby mogli oni uczestniczyć w opiece nad Dzieckiem, powinni być na bieżąco informowani o sposobie postępowania i zachęcani do aktywnej współpracy.
4. Dzieci i Rodzice powinni mieć prawo do uzyskiwania informacji, a w przypadku Dzieci, w sposób odpowiedni do ich wieku i możliwości pojmowania. Należy starać się o łagodzenie
   i unikanie zbędnych stresów fizycznych i emocjonalnych u Dziecka w związku z jego pobytem w szpitalu.
5. Dzieci i ich Rodzice mają prawo współuczestniczyć we wszystkich decyzjach dotyczących leczenia. Każde Dziecko powinno być chronione przed zbędnymi zabiegami diagnostycznymi
   i leczniczymi.
6. Dzieci powinny przebywać razem z innymi Dziećmi w podobnym wieku. Nie należy umieszczać Dzieci razem z dorosłymi.
7. Dzieci powinny mieć możliwość zabawy, odpoczynku i nauki odpowiedniej do ich wieku i samopoczucia. Ich otoczenie

powinno być tak zaprojektowane, urządzone i wyposażone, aby zaspokajało dziecięce potrzeby.

8. Przygotowanie i umiejętności personelu muszą zapewniać zaspokajanie potrzeb fizycznych i psychicznych Dzieci.
9. Zespół opiekujący się Dzieckiem w szpitalu powinien zapewnić mu ciągłość leczenia.
10. Dzieci powinny być traktowane z taktem i wyrozumiałością. Ich prawo do intymności powinno być zawsze szanowane.

Źródło: Ministerstwo Zdrowia.

CO TO OZNACZA W PRAKTYCE?

1. dzieci nie powinny być leczone w szpitalu na wyrost, jeśli leczenie może być prowadzone w domu, często lekarze kierują małych pacjentów do szpitala, bo tak jest im wygodniej. oznacza to również, że dziecko nie powinno być przetrzymywane w szpitalu dłużej, niż wymaga tego wykonie badań, często się zdarza ze dziecko jest zatrzymywane w szpitalu i 1 dobę dłużej, niż jest to niezbędne, bo tak przewidział płatnik (NFZ), co naraża dziecko na przedłużony kontakt z patogenami szpitalnymi i zainfekowanie trudnymi w leczeniu szpitalnymi bakteriami i wirusami.
2. rodzice lub opiekunowie, którzy najlepiej znają dzieci, najlepiej są w stanie o nie zadbać o ich potrzeby, ponadto dają dzieciom poczucie bezpieczeństwa, dzięki temu pobyt w szpitalu jest mniej stresujący i uciążliwy
3. ponieważ udowodniono, że obecność rodzica lub opiekuna sprzyja szybszemu powrotowi do zdrowia, nie tylko przywilejem, ale wręcz prawem jest BEZPŁATNA, (rzadko to się zdarza w praktyce) jest obecność rodzica podczas hospitalizacji dziecka, rodzice powinni także dostać wygodne łóżko i wyżywienie, które umożliwi im pobyt z dzieckiem w szpitalu
4. dzieci i rodzice mają prawo do wiedzy nt procedur medycznych, zastosowanego leczenia, leków i innych

badań, jakie są wykonywane,, każde dziecko powinno znać przebieg badania małoinwazyjnego, inwazyjnego, jak operacyjnego, przed zastosowaniem tego leczenia, o ile to jest możliwe (sytuacja ratowania życia, obniżenie odporności), obecność rodzica, pozwala lepiej znieść wszelkie uciążliwe, bolesne, nieprzyjemne zabiegi. **NIKT NIE MA PRAWA WYPROSIĆ MATKI Z GABINETU NA CZAS ZABIEGU** (np. pobieranie krwi, badanie wzroku, nawet, a zwłaszcza u noworodka).

5. dziecko i rodzic, mają prawo odmówić zaproponowanego leczenia i lekarz, pielęgniarka, położna, mają obowiązek uszanować te decyzję. Nie powinni zastraszać rodzica, a jedynie przekazywać rzetelne informacje dotyczące leczenia / odmowy leczenia, wraz z procentowym prawdopodobieństwem skutku.
6. dzieci powinny być podzielone na salach / oddziałach ze względu na grupy wiekowe, aby łatwiej było im przetrwać okres hospitalizacji
7. szpitale, oddziały powinna być przystosowane do wieku przebywających tam dzieci, infrastruktura, wygląd i zabawki, powinny ułatwić im ten okres, dzieci nie powinny być bez potrzeby zatrzymywane w boksach/salach i nie powinno im się odmawiać swobody ruchu, ważnej dla ich prawidłowego funkcjonowania
8. personel powinien wykazywać się empatią, aby dzieci zaufały im i pozwoliły na diagnostykę i leczenie, zabiegi powinny być wykonywane w sposób pozwalający na łagodzenie bólu (np niemowlę przy piersi) i możliwie szybko, aby skrócić okres stresu
9. oznacza to, że diagnostyka i leczenie powinno odbywać się regularnie i ciągle, a nie tylko podczas obecności lekarza prowadzącego
10. tak jak dorosłych nie rozbiera się do naga, aby zważyć, tak samo dziecko, ma prawo do intymności i wszelkich działań nie zaburzających jego godności i poczuci bezpieczeństwa, niedopuszczalne jest nagminnie ważenie dziecka bez pieluszki, jako rodzice macie prawo się temu

sprzeciwiać

NIKT NIE MA TAKŻE PRAWA INGEROWAĆ W PROCES ŻYWIENIA DZIECKA, KRYTYKOWAĆ KARMIENIA PIERSIĄ, WYŁĄCZNEGO KARMIENIA PIERSIĄ (BEZ WZGLĘDU NA OKRES) I DŁUGIEGO KARMIENIA PIERSIĄ, INSYNUUJĄC: BRAK WARTOŚCI, SZKODLIWOŚĆ ITP

1 Dzieckiem - pacjentem jest każda osoba, która nie ukończyła 18 lat.
2 Jeżeli zachorujesz, personel medyczny powinien zrobić wszystko, żeby Cię wyleczyć i zapewnić opiekę podczas leczenia.
3 Kiedy tylko stan Twojego zdrowia się poprawi na tyle, że będziesz mógł wrócić do domu, masz do tego prawo.
4 Ty oraz Twoi rodzice lub opiekunowie macie prawo wiedzieć, w jaki sposób lekarze zamierzają Cię leczyć i jakie to przynosi efekty.
5 Twoi rodzice lub opiekunowie mają prawo do dokumentów, w których lekarze opisują Twoją chorobę i leczenie.
6 Decyzja o leczeniu nie może być podejmowana bez Twojego udziału, jednak dopóki nie skończysz 16 lat podejmą ją za Ciebie rodzice lub opiekunowie - potem także Ty będziesz o tym współdecydował.
7 Nikt bez Twojej zgody nie może rozgłaszać, że jesteś chory - masz prawo, by zachowano to w tajemnicy, którą znasz tylko Ty, personel medyczny oraz Twoi rodzice lub opiekunowie.
8 Nikt nie może Cię bić, zawstydzać, lekceważyć i straszyć. W czasie choroby dorośli powinni szczególnie Cię wspierać i dbać o Twoje dobre samopoczucie.
9 Masz prawo do stałego kontaktu z najbliższymi. Twoi bliscy mają prawo być z Tobą w szpitalu, sanatorium lub uzdrowisku. Tylko w wyjątkowych sytuacjach lekarze decydują, że nie mogą oni z Tobą przebywać.
10 Podczas pobytu w szpitalu, sanatorium, uzdrowisku zawsze możesz do swoich bliskich zadzwonić lub napisać.
11 Szpital, sanatorium lub uzdrowisko to miejsca, w których masz wyzdrowieć, ale masz również prawo do nauki, zabawy i odpoczynku. Wyzdrowiejesz szybciej nie myśląc ciągle o chorobie.
12 Jeżeli tylko masz taką ochotę, możesz spotkać się z osobą duchowną Twojego wyznania.
13 Masz prawo umieścić cenne przedmioty w depozycie szpitalnym.
Dzielny pacjent
Pamiętaj, że każde dziecko ma prawo do wyrażenia swojego zdania we wszystkich sprawach, które go dotyczą. Personel medyczny i opiekunowie są zobowiązani do wysłuchania dziecka oraz przyjęcia jego opinii z należytą wagą.
Konwencja o Prawach Dziecka
Rzecznik Praw Pacjenta
Krystyna Barbara Kozłowska
Rzecznik Praw Dziecka
Marek Michalak

Źródła:

http://www.bpp.gov.pl/aktualnosci/konferencja-prawa-dziecka-pacjenta,210.html
http://brpd.gov.pl/aktualnosci/karta-praw-dziecka-pacjenta

Zdjęcie w nagłówku:

www.theportlandhospital.com